

travelbook

Trójmiasto

Gdańsk, Gdynia, Sopot

Bezdroża

ERGO
HESTIA®

Autorka przewodnika: Katarzyna Głuc
Współpraca: Monika Jurczyk, Maciej Żemojtel

Redaktor prowadzący: Maciej Żemojtel
Redakcja i aktualizacja informacji praktycznych: Aleksander Król
Skład: DAKA – Studio Graficzne
Opieka techniczna: Katarzyna Leja
Opracowanie kartograficzne: Grzegorz Marchut
Źródło pochodzenia danych kartograficznych: OpenStreetMap.org
Projekt graficzny serii i okładki: Ewa Jarocka; materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą stock.adobe.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji. Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 2309863
e-mail: redakcja@bezdroza.pl
księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:
<http://bezdroza.pl/user/opinie/?betr3>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie III
ISBN: 978-83-283-8934-2
Copyright © Helion S.A., 2022

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia
internetowa

Lubię to!
Nasza społeczność

travelbook

Trójmiasto Gdańsk, Gdynia, Sopot

Bezdroża

Spis treści

Informacje krajoznawcze 41

Krajoznawcze ABC 42

- Klimat 42
- Przyroda 43
- Toponimia 43

► Wyspa Sobieszewska 44

Historia 46

- Gdynia 46
- Gdańsk 48
- Sopot 52
- Współczesne Trójmiasto 53

► Pamiątki z Trójmiasta 56

Spółeczeństwo 58

- Stynni mieszkańcy 58
- Edukacja 59

Kultura i sztuka 60

- Jarmark św. Dominika 60
- Festiwale Trójmiasta 61
- Trójmiejska architektura 64
- Muzyka 65
- Film 68

Atrakcje Trójmiasta 4

Wydarzenia kulturalne 10

Informacje praktyczne 17

Przed wyjazdem 18

- Wybór czasu podróży 18
- Źródła informacji 19
- Mapy 19

Dojazd 20

- Samolotem 20
- Samochodem 20
- Pociągiem 21
- Autobusem 21
- Carpooling 21

Na miejscu 22

- Komunikacja 22
- Noclegi 26
- Wyżywienie 31
- Sport i rekreacja 37

Gdańsk 73

Młode Miasto 76

► Stocznia Gdańska 80

Grodzisko 86

Stare Miasto 88

► Bursztynowy Gdańsk 96

Główne Miasto 100

- Wokół Targu Węglowego 100
- Droga Królewska 104
- Długie Pobrzeże 109
- Wokół bazyliki Mariackiej 113
- Północna część Głównego Miasta 117

Ółowianka 122

Wyspa Spichrzów 126

Stare Przedmieście 128

Nowy Port 133

Przeróbka 136

Wrzeszcz 138

Oliwa 143

► Street art 152

Sopot 155

Dolny Sopot 159

- Monciakiem ku moło 159
- Na północ od Monciaka 164
- Na południe od Monciaka 166
- Dalej od morza 170

Gdynia 173

Śródmieście 178

- Molo Południowe 178
- Ulica Świętojańska 180
- Inne ciekawe obiekty
- Śródmieścia 183

Kamienna Góra 186

Redłowo 188

Orłowo 191

- Kolibki 192

Mały Kack 193

Okolice

Trójmiasta 195

Żukowo 197

Rewa 198

Rzucewo 199

Puck 200

Żuławy 201

Kaszubski Park

Krajobrazowy 204

Kartuzy 205

Tczew 206

Malbork 208

Indeks 210

Legenda 214

Stocznia Gdańska

Kup książkę

Stocznia Gdańska, świadek najnowszej historii Polski, wraz z murem berlińskim stanowi symbol zwycięstwa nad ponad 40-letnią okupacją sowiecką w Europie Środkowo-Wschodniej. Dzisiaj to żywe muzeum rodzimego ruchu robotniczego i przemysłu stoczniewego obrosło już legendą, która nieustannie inspirowa kolejne pokolenia artystów. Jest nie tylko historyczną przestrzenią pamięci, ale i punktem styku sztuki, rozrywki oraz biznesu.

Początki

Pierwsze budynki na terenie gdańskiego zakładu stanęły na początku XIX w., jednak 40 lat później stocznia Jana Klawittera została wykupiona przez rząd pruski (1844), który przekształcił ją w przystań floty cesarskiej, a później ośrodek produkujący U-Booty, niemieckie okręty podwodne. Pod koniec stulecia w sąsiedztwie Stoczni Cesarskiej przemysłowiec Ferdinand Schichau postawił swój zakład budowy okrętów i większych statków pasażersko-transportowych.

Po I wojnie światowej stocznie znalazły się na terytorium Wolnego Miasta Gdańska, lecz zgodnie z zarządzeniami traktatu wersalskiego stanowiły również własność Wielkiej Brytanii, Francji i Polski (zostały przy tym zdemilitaryzowane). W 1930 r. część brytyjską wykupiły Niemcy, a 10 lat później w wyniku wojennej ekspansji III Rzeszy przejęły ją całkowicie, by móc zaopatrywać za jej pomocą Kriegsmarine (Marynarkę Wojenną).

Po wojnie

Po wyzwoleniu miasta w marcu 1945 r. Danziger Werft (Stocznia Gdańska) została przekazane państwu polskiemu i 19 października 1947 r. połączono je ze Stoczną Schichaua. W kwietniu 1967 r. zakładom nadano oficjalnie nazwę: Stocznia Gdańska im. Lenina.

Poleć książkę

Pierwszym pełnomorskim statkiem zbudowanym w całości w powojennej Polsce był rudowęglowiec SS „Soldek” (zbudowany w listopadzie 1948 r.), obecnie obok ORP „Błyskawicy” i fregaty „Dar Pomorza” jedno z najświetniejszych pływających muzeów.

Strajki

Mimo że pierwszy strajk na terenie zakładu odbył się 14 sierpnia 1958 r. i już wtedy upominano się o poprawę warunków życia i pracy, to dopiero protesty z końca 1970 r. i sierpnia 1980 r. przyniosły prawdziwe zmiany.

Brutalne stłumienie wydarzeń grudniowych stanowiło wstrząs dla całego społeczeństwa. Jego symbolem uczyniono śmierć zastrzelonego w Gdyni 17 grudnia, w tzw. Czarny Czwartek, Zbigniewa Godlewskiego (upamiętnionego później jako Janek Wiśniowski). Na początku 1971 r. strajkujący utworzyli Rady Robotnicze, które miały doradzać szefom poszczególnych wydziałów (rozwiązano je w 1976 r.).

14 sierpnia 1980 r. stoczniovcy rozpoczęli strajk okupacyjny, domagając się nie tylko podwyżek, ale także postawienia pomnika ofiar 1970 r. oraz przywrócenia do pracy Anny Walentynowicz. Już drugiego dnia protestu został powołany do życia Międzyzakładowy Komitet Strajkowy (MKS), który sformułował historyczne 21 postulatów. Wypełnienie tych żądań przez przywództwo PZPR-u stanowiło jedyną (oprócz kolejnej brutalnej pacyfikacji) możliwość zakończenia blokady stoczni. Najważniejszy był pierwszy postulat: akceptacja niezależnych od partii i pracodawców wolnych związków zawodowych. Ponadto domagano się większych swobód obywatelskich, uwolnienia więźniów politycznych, obniżenia wieku emerytalnego, wprowadzenia płatnego urlopu macierzyńskiego i sobót wolnych od pracy.

STOCZNIA GDAŃSKA

Na przekór licznym próbom złamania jedności robotników liczba strajkujących rosła. Szybko przed bramą zakładu pojawił się również zagraniczni dziennikarze relacjonujący protest stoczniowców na cały świat. Wyrazy poparcia i solidarności płynęły nie tylko od innych robotników, intelektualistów czy Kościoła, ale także od obywateli zachodniej Europy.

20 sierpnia nasiliły się prześladowania i represje. Działający zgodnie z rozkazami władzy komunistycznej funkcjonariusze MO i SB skonfiskowali kilka tysięcy nielegalnych ulotek, aresztowali działaczy opozycyjnych i zablokowali połączenia telefoniczne z resztą kraju. Sześć dni

później strajki wybuchły w pozostałych częściach Polski, m.in. w Warszawie, Krakowie, Łodzi i Poznaniu. Pertraktacje utknęły w martwym punkcie, żadna ze stron nie chciała odpuścić. Dopiero kolejne rozmowy przyczyniły się do podpisania porozumienia o zakończeniu strajku, które zatwierdzone zostało 31 sierpnia 1980 r. przez władzę PRL-u reprezentowaną przez wicepremiera Mieczysława Jagielskiego i Lecha Wałęsę, przewodniczącego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. W listopadzie oficjalnie zarejestrowano w sądzie Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, a 16 grudnia na obecnym placu Solidarności uroczystie odsłonięto pomnik Poległych Stoczniow-

ców, który upamiętnia ofiary wydarzeń grudniowych z 1970 r.

Zapoczątkowanych zmian nie mógł zatrzymać nawet stan wojenny. 14 grudnia 1981 r., czyli następnego dnia po jego ogłoszeniu, stoczniowcy znów zapretowali. Przez kolejne dwa dni byli pacyfikowani przez ZOMO, aż w końcu podjęto decyzję o przymusowym zamknięciu stoczni na ponad miesiąc. Polskie społeczeństwo zaczęło coraz silniej kwestionować sowiecki reżim. Obrady Okrągłego Stółu doprowadziły do realnych zmian ustrojowych – wyborów do sejmu i senatu 4 czerwca 1989 r. oraz przywrócenia urzędu prezydenta.

Wolność i upadek

Pod koniec 1990 r. Lech Wałęsa został prezydentem, a polska gospodarka z centralnie sterowanej przeszła na wolnorynkową. W nowych realiach ekonomicznych sytuacja stoczni stała się dramatyczna. Z dnia na dzień gwałtownie wzrastało jej zadłużenie, które w efekcie doprowadziło do niewypłacalności. 8 sierpnia 1996 r. gdański sąd rejonowy ogłosił upadłość spółki. Dwa lata później syndyk sprzedał wciąż działającą stocznnię Trójmiejskiej Korporacji Stoczniowej. Tak narodziła się Stocznia Gdańska – Grupa Stoczni Gdynia S.A. Do 2006 r. stocznia w Gdańsku była podwykonawcą gdyńskiego zakładu. W połowie tego samego roku rząd

[Kup książkę](#)

[Poleć książkę](#)

Kazimierza Marcinkiewicza oddzielił je od siebie poprzez zmianę statutu, struktury własnościowej i nazwy stoczni.

Od grudnia ukraiński koncern ISD Polska systematycznie wykupywał akcje spółki, by w listopadzie 2007 r. stać się posiadaczem pakietu większościowego (aż 83%). Rok później wymagania Komisji Europejskiej zmusiły stocznnię do restrukturyzacji. W wyniku przeprowadzonych zmian część stoczni (m.in. dwie pochylnie służące do budowania i wodowania statków) musiała zostać wyłączona z działalności produkcyjnej. W 2018 r. Agencja Rozwoju Przemysłu odkupiła akcje od Ukraińców i jeszcze bardziej ograniczyła produkcję przedsiębiorstwa. Dziś są produkowane w spółce o nazwie Gdańsk Shipyard Group głównie elementy elektrowni wiatrowych.

Wyspa w Młodym Mieście

Niszczące tereny postoczniove, zwane Młodym Miastem, przeznaczone zostały na nową, niezwykle nowoczesną dzielnicę handlowo-usługową. Warto wspomnieć, że założony w 2004 r. przez Grzegorza Kłamanę Instytut Sztuki Wyspa, ulokowany na terytorium Stoczni Gdańskiej, od wielu lat pobudzał tę przestrzeń artystycznie i intelektualnie. Odbywały się tam liczne wystawy, warsztaty, koncerty, festiwale oraz działania wpisujące się w industrialny kształt tego miejsca. Stocznia była także domem Kolonii Artystów, Teatru Znak i Pracowni Aktu. Tutaj Jan Klata,

wykorzystując wyjątkowy charakter przestrzeni, wystawił spektakl *H.*, który na bazie Szekspirowskiej historii o Hamlecie opowiadało o losie polskiej wolności po 1989 r.

Kamień węgielny pod przyszłą dzielnicę wmurowano w maju 2011 r. Plany zakładały budowę galerii handlowych, trzech wieżowców, spacerowej promenady nazwanej Drogą do Wolności oraz Nowej Wałowej – drogi łączącej planowane centrum handlowe z innymi częściami metropolii. Na tym terenie, tuż obok Bramy Nr 2, stanęło również Europejskie Centrum Solidarności – instytucja edukacyjno-naukowa promująca ideę wolności ze stałą wystawą poświęconą legendarnemu związkowi zawodowemu.

Skandal im. Lenina

W maju 2012 r. z polecenia prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza nad historycznym wejściem do stoczni dospawano nocą napis „im. Lenina” oraz zrekonstruowano wygląd całej bramy głównej z jej komunistycznymi elementami. Oburzeni stoczniovcy wraz z szefem „Solidarności” Piotrem Dudą odpiłowali metalowy Order Sztandaru Pracy oraz ów podpis na trzy dni przed 32. rocznicą porozumień sierpniowych. Władze miasta uznały całą akcję za wandalizm, natomiast związek zawodowy nazwał pomysł Adamowicza poniżającym w stosunku do ludzi, którzy walczyli z sowieckim reżimem.

Sopot

Sopot pojawia się w dokumentach pod koniec XIII w., kiedy to – jako nadmorska wieś rybacka – wszedł w posiadanie oliwskiego opactwa cystersów. Tutejszy mikroklimat i piękne plaże doceniono na przełomie XVIII i XIX w., kiedy to zaczęto wznosić tu pierwsze domy letniskowe, uzdrowiska i zakłady kąpielowe. W 1870 r. kurort uzyskał kolejowe połączenie z Berlinem i Gdańskiem (w ramach rozbudowy Tylnopomorskiej Kolei Żelaznej: Berlin – Szczecin – Stargard – Słupsk – Gdańsk). Szybki rozwój miejscowości sprawił, że już w 1901 r. nadano jej prawa miejskie.

Po 1920 r. Sopot znalazł się w granicach Wolnego Miasta Gdańsk.

Współcześnie miasto kojarzy się jednoznacznie z Operą Leśną, stynącą z organizacji słynnego festiwalu, modnym „Monciakiem” (ulicą Bohaterów Monte Cassino), imponującym Grand Hotelem, stylową latarnią morską (dawnym kominem zakładu balneologicznego!) i najdłuższym w Europie, zabytkowym drewnianym moło. Warto jednak pomyszkować po tym chyba najbardziej znanym polskim kurorcie, by odkryć także jego mniej znane zakamarki.

Dolny Sopot

Dolny Sopot to centralna, najbardziej rozległa dzielnica Sopotu. To tu ponad dwa stulecia temu zaczęły powstawać pierwsze nadmorskie domy uzdrowiskowe, pensjonaty i kąpieliska, tu także znajduje się większość najciekawszych atrakcji turystycznych miasta, zarówno zabytkowych, jak i związanych z najnowszą historią kurortu. Ós dzielnicy stanowi prowadzący ku morzu Monciak, z którym krzyżują się biegnące wzdłuż wybrzeża liczne ulice rozpięte między nadmorską promenadą (al. Wojska Polskiego) i linią kolejową łączącą miasto z Gdańskiem i Gdynią.

Monciakiem ku moło

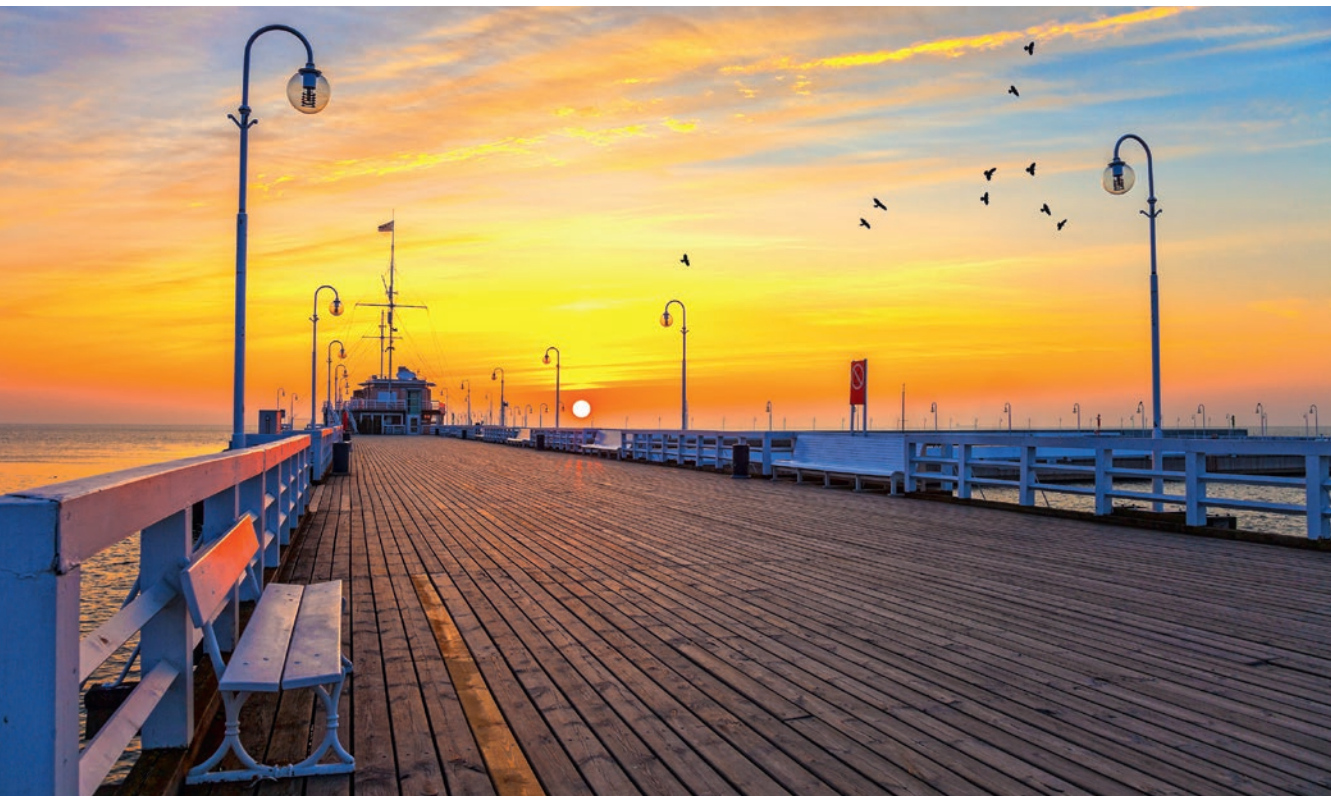
Ulica Bohaterów Monte Cassino, zwana potocznie **Monciakiem**, jest jednym z najstojniejszych deptaków w Polsce. Zamknięta dla ruchu samochodowego, rozciąga się między aleją Niepodległości a placem Zdrojowym. W sezonie letnim jest oblegana przez turystów całą dobę.

Promenada o długości 635 m biegnie wzdłuż niegdyśiejszej drogi gruntowej, która łączyła Sopot z rybacką wioską położoną na wybrzeżu. Stojące przy niej budynki pochodzą głównie z przełomu XIX i XX w. Obecna nazwa ulicy pochodzi z początku lat 60. i upamiętnia bitwę o wzgórze Monte Cassino z 1944 r., w której brała udział jednostka dowodzona przez gen. Władysława Andersa (wcześniej, do 1945 r., była znana jako ulica Morska, a później, do 1965 r. – jako ulica Konstantego Rokossowskiego).

Za początek słynnego deptaka uznaje się **figurkę Parasolnika** autorstwa Tadeusza Foltyna. Naprzeciwko niej wznosi się kościół św. Jerzego wraz z kaplicą św. Wojciecha, a dalej, w środkowej części ulicy, architektoniczna atrakcja Sopotu, czyli Krzywy Domek. W większości zabudowań przy Monciaku mieszczą się restauracje i kawiarnie.

Kościół św. Jerzego

Neogotycki kościół św. Jerzego wzniesiono w latach 1899–1901 według projektu Ludwiga von Tiedemanna jako ewangelicki kościół św. Zbawiciela. Przyczyniła się do tego rosnąca liczba mieszkańców miasta i odwiedzających je kuracjuszy oraz fakt, że wcześniejsza kaplica Pokoju (usytuowana w rejonie dzisiejszego skweru ks. Otto Bowiena i kościoła ewangelicko-augsburgskiego) nie była w stanie pomieścić wszystkich wiernych. Świątynię umiejscowiono na Morskiej

▲ Kościół św. Jerzego

Górze, dzięki czemu była widoczna z daleka. Dziś jest jednym z najbardziej charakterystycznych punktów przy ulicy Bohaterów Monte Cassino.

Jednonawowy kościół zbudowany z kamienia i czerwonej cegły został wyposażony w 47-metrową wieżę i trzy dzwony. Wewnątrz mieściły się 22-głosowe organy, ołtarz, ambona i pięknie zdobione żyrandole. Na placu przed świątynią w 1909 r. postawiono neogotycką **kapliczkę św. Wojciecha**.

Po II wojnie światowej budowlę przeznaczono na kościół garnizonowy i szkolny pod wezwaniem św. Jerzego. W latach 70. drewniany ołtarz został zastąpiony marmurowym ołtarzem soborowym, a w bocznej ścianie kościoła pojawiły się płaskorzeźba MB Częstochowskiej (pochodząca ze statku MS „Batory”) i drewniana figura Serca Pana Jezusa.

Dworek Sierakowskich

Na wysokości kościoła św. Jerzego do promenady dochodzi z północy ulica Jerzego Czyżewskiego. Stoi przy niej jeden z najstarszych zabytków Sopotu, dworek Sierakowskich. To klasycystyczna budowla pochodząca z początku XVIII w. We wnętrzach dworku mieści się dziś siedziba **Towarzystwa Przyjaciół Sopotu** – instytucji organizującej liczne wydarzenia artystyczne. W galerii promowana jest sztuka zarówno uznanych twórców, jak i niszowych artystów związanych z Sopotem. W każdy czwartek w ramach Czwartkowych Wieczorów Muzycznych odbywają się tu koncerty kameralne, a raz w miesiącu, w soboty – sesje jazzowe. W działającej na terenie dworku Sierakowskich **kawiarni Wolny Stolik** są prowadzone spotkania literackie.

Dworek Sierakowskich

- ul. Czyżewskiego 12
- www.tps-dworek.pl

Krzywy Domek

Po powrocie na ulicę Boharérów Monte Cassino dochodzimy do jednego z symboli miasta. Krzywy Domek, wizytówka Sopotu zlokalizowana w samym sercu miasta, stanowi jedną z największych polskich ciekawostek architektonicznych. Postmodernistyczny, nieco bajkowy budynek czerpie inspiracje z prac znakomitego grafika i ilustratora książek dla dzieci Jana Marcina Szancera (1902–73), wizji genialnego Antonia Gaudiego oraz rysunków współczesnego szwedzkiego artysty plastyka Pera Dahlberga (życiowo związanego z Sopotem). Budynek ukończono w 2004 r., zmieniając tym samym oblicze Moncia. Zajął on pierwsze miejsce w ogłoszonym przez portal Village of Joy rankingu na najdziwniejsze budynki świata. Jedną z atrakcji Krzywego Domku jest Ściana Staw, na której podpisy składają odwiedzający obiekt goście. W falujących wnętrzach

mają swoje siedziby m.in. księgarnia oraz oddział regionalny radia RMF FM.

Krzywy Domek

- wejście od ul. J.J.Haffnera 6
- <http://krzywydomek.info>

Plac Przyjaciół Sopotu

Ulica Bohaterów Monte Cassino przechodzi na wschodzie w trójkątny plac Przyjaciół Sopotu. Pod jego płytą przebiega ruchliwa ulica Grunwaldzka. Na placu można odpocząć na ławce lub usiąść w jednym z kawiarnianych ogródków. Nieco w głębi, za długą liniową fontanną i skwerem znajduje się niewielkie **Muzeum Figur Woskowych**. Niektóre z prezentowanych tu rzeźb są w niezbyt dobrym stanie, a inne – dość straszne (przedstawiają np. zdeformowane postaci), co warto mieć na uwadze, wybierając się tu z dziećmi. Północną pierzeję placu

tworzy okazały **Dom Zdrojowy** (jego wnętrza kryją m.in. centrum konferencyjne, spa, pasaż handlowy, lokale gastronomiczne), oddany do użytku w 2009 r., jako czwarty tego typu obiekt w Sopocie i trzeci w tym punkcie miasta (poprzednie otwierano w 1897 i 1909 r.).

Muzeum Figur Woskowych

- ul Bohaterów Monte Cassino 63
- <http://sopotwaxmuseum.com>

Państwowa Galeria Sztuki

Przy pobliskim placu Zdrojowym, w budynku przylegającym do Domu Zdrojowego mieści się Państwowa Galeria Sztuki prowadząca działalność edukacyjną i wystawienniczą. Od lat 50. XX w. placówka brała czynny udział w Festiwalu Sztuk Plastycznych, choć dopiero w 1952 r. przyznano jej status instytucji. Od 1962 r. pełniła funkcję samodzielnego Biura Wystaw Artystycznych, a w 1992 r. nadano jej obecnie używaną nazwę.

W galerii organizowane są wystawy sztuki współczesnej. Prezentowano w niej prace m.in. Josepha Beuysa, Jerzego Nowosielskiego, Brunona Schulza i Teresy Pągowskiej. Państwowa Galeria Sztuki wspiera również działania twórców związanych z Gdańskiem.

Państwowa Galeria Sztuki

- pl. Zdrojowy 2
- www.pgs.pl

★ Zakład Balneologiczny

Kilka kroków dalej, po drugiej stronie deptaka wznosi się charakterystyczny, od strony placu wyglądający jak pałacyk z narożnymi wieżami-basztami, zabytkowy gmach działającego od 1904 r. Zakładu Balneologicznego. Od 1956 r. (po remoncie i modernizacji) stanowi on część Wojewódzkiego Zespołu Reumatologicznego im. dr Jadwigi Titz-Kosko. Obiekt oferuje wiele zabiegów leczniczych, m.in. hydro-, krio- i balneoterapię, nawiązujące do

działalności dawnego Zakładu Kąpielowego Jerzego Haffnera.

Projektantami obiektu byli Paul Puchmüller i Heinrich Dunkel. Dzięki ich inicjatywie budynek ozdobiono licznymi witrażami i rzeźbami (do dzisiaj przy wejściu można podziwiać figurę syreny oraz okna z secesyjnymi witrażami).

Częścią kompleksu Zakładu Balneologicznego jest zabytkowa **wieża** – „**latarnia morska**”, która od chwili powstania pełniła funkcję... eleganckiej architektonicznie „maskownicy” kominia kottłowni działających tu placówek leczniczych. Choć przez większość swojego istnienia była wyposażona w światło nawigacyjne, jako latarnia morska funkcjonowała formalnie przez

zaledwie 22 lata (1977–99), kiedy to moc jej urządzeń spełniała wymagane normy techniczne. Dziś pozostaje ciekawym zabytkiem techniki i architektury o nietypowej historii, a także (tak jak kiedyś) atrakcyjnym punktem widokowym. Wciąż wysyła też błyskowe impulsy świetlne widoczne co 4 sekundy w promieniu 7 mil morskich.

Latarnia Morska

- pl. Zdrojowy 3
- www.latarniamorskasopot.pl

★ Sopockie molo

Sopocka latarnia morska góruje nad skwerem Kuracyjnym, zamkniętym z jednej strony frontową fasadą nowego Domu Zdrojowego, z drugiej strony otwartym ku morzu i słynnemu molo.

Najdłuższe molo nad Bałtykiem jest dziś największą atrakcją turystyczną miasta. Pomost pełniący funkcję przystani został wybudowany przez dr. Jerzego Haffnera w 1827 r. (mierzył wtedy zaledwie 31 m). Na początku XX w. obiekt miał już 315 m długości i zaczął odgrywać znaczącą rolę w rekreacyjnej przestrzeni miasta. Dzisiejszy kształt nadano mu podczas generalnego remontu w 1925 r., kiedy wydłużono pomost spacerowy i zagospodarowano skwer Kuracyjny.

W latach międzywojennych molo pełniło funkcję przystani dla dużych statków pasażerskich. Miasto obsługiwało wówczas serwis żeglugowy Prus Wschodnich (latem 1939 r. połączono Sopot drogą morską ze Świnoujściem, Rygą i Helsinkami).

Kup książkę

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!
<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Travelbook to Twój niezastąpiony towarzysz podróży. Wskaże Ci najważniejsze atrakcje, podpowie, czego szukać poza głównymi szlakami, i wprowadzi w świat miejscowych obyczajów. Znajdziesz w nim opisy najciekawszych regionów i miast, a sprawdzone informacje praktyczne umożliwią staranne zaplanowanie podróży.

Trójmiasto Gdańsk, Gdynia, Sopot

Trójmiasto to jedyna w swoim rodzaju konurbacja złożona z dostojnego, tysiącletniego Gdańska, uzdrowskiego kurortu Sopotu i liczącej mniej niż 100 lat miejskiej historii, młodej, portowej Gdyni. Metropolia, oparta z jednej strony o Zatokę Gdańską, z drugiej o zalesione wzniesienia Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, olśniewa zabytkami kilku epok, wielokulturowym dziedzictwem, łączącym rodzimy polski ryt kaszubski z historycznymi wpływami krzyżackimi i pruskimi, oraz bogatą i żywą kulturą miejską. Zapraszamy na Pomorze Gdańskie!

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane:
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróźniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

ebook dostępny na:

ebookpoint

ISBN 978-83-283-8934-2

9 788328 389342

Cena 39,90 zł

Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900